

ΤΟ ΠΑΤΙΝΙ ΣΤΙΣ ΛΙΜΝΕΣ ΑΡΓΟΛΙΔΑΣ

Πρόκειται για ένα διασκεδαστικό έθιμο που θυμίζει παλαιότερες εποχές, όταν οι οικονομικές συνθήκες δεν επέτρεπαν στα παιδιά να αγοράσουν παιχνίδια. Έτσι κατασκεύαζαν αυτού του είδους τα πατίνια και επιδίδονταν σε αγώνες όλο τον χρόνο εκμεταλλευόμενοι τις πολλές κατηφορίες του χωριού.

Το παιχνίδι εκείνης της εποχής και σημερινό έθιμο ήταν και είναι μια πολύ καλή απασχόληση. Επειδή όμως η οικονομική κατάσταση τότε δεν ήταν και η καλύτερη και δεν υπήρχαν τα χρήματα για τα κατάλληλα υλικά του πατινιού, τα παιδιά εκείνης της εποχής επαναχρησιμοποιούσαν διάφορα υλικά που έβρισκαν στις αποθήκες των σπιτιών και στα εργαστήρια των διαφόρων τσαγκάρηδων, εκτός από τα απαραίτητα τρία ρουλεμάν που έφερναν, συνήθως, οι γονείς τους από συνεργεία αυτοκινήτων απ' το Άργος και το Ναύπλιο.

Τα κύρια μέρη της κατασκευής είναι μία γερή σανίδα πλάτους περίπου 30 cm και μήκους 1,5 m και μια άλλη πλάτους περίπου 10 cm και μήκους 1m, η οποία τοποθετείται κάθετα στην προηγούμενη και έχει τη δυνατότητα να περιστρέφεται μέχρι 45⁰, παίζοντας έτσι το ρόλο του τιμονιού. Τα ρουλεμάν, για την κίνηση της κατασκευής, τοποθετούνται: τα δύο μικρότερα στα άκρα της «σανίδας-τιμόνι» ενώ το μεγαλύτερο στο πίσω μέρος της μεγάλης σανίδας. Άλλα υλικά απαραίτητα για την ολοκλήρωση του πατινιού είναι δύο κομμάτια καουτσούκ παρμένα από χρησιμοποιημένα λάστιχα αυτοκινήτων, τα οποία

καρφώνονται στην μπροστινή κάθετη σανίδα και πατώντας τα με τα πόδια μπορούμε και φρενάρουμε. Τη «σανίδα-τιμόνι» την κοντρολάρουμε μέσω δύο σχοινιών που έχουμε καρφώσει πάνω της.

Ωστόσο, το πατίνι πέρα από το γεγονός ότι είναι ένα πολύ ωραίο και ενθουσιώδες παιχνίδι-έθιμο, είναι αρκετά επικίνδυνο διότι μπορεί να φτάσει μέχρι και τα 60 χιλιόμετρα την ώρα και σε περίπτωση σύγκρουσης τα τραύματα θα είναι αρκετά σοβαρά.

Παρόλα αυτά, το πατίνι για τις Λίμνες είναι κάτι που θα υπάρχει για πάντα και θα είναι δεδομένο κάθε χρόνο την ημέρα εκείνη, της γιορτής της Πολιούχου του χωριού μας, Υπαπαντής του Χριστού, 2 Φεβρουαρίου.

Σε αντίθεση με τα παλιά, παραδοσιακά πατίνια που κατασκευάζονταν με επαναχρησιμοποιημένα υλικά και με χαμηλό κόστος, άρα ήταν πιο φιλικά στο περιβάλλον και μπορούσαν να τα προσεγγίσουν και άνθρωποι με χαμηλά εισοδήματα, τα σύγχρονα πατίνια είναι ακριβά και εξελιγμένα τεχνολογικά.

Για τα σύγχρονα πατίνια θα αναφερθούμε παρακάτω.

ΤΑ ΣΥΓΧΡΟΝΑ ΠΑΤΙΝΙΑ

Το **πατίνι** είναι ένα δίτροχο όχημα χωρίς μηχανή, χωρίς πεντάλ και χωρίς σέλα ή άλλο κάθισμα, στο οποίο ο οδηγός στέκεται όρθιος τοποθετώντας το ένα πόδι του στον πεπλατυσμένο άξονα που ενώνει τους δυο τροχούς ενώ με το άλλο δίνει ώθηση με συνεχείς παλινδρομικές κινήσεις εκκρεμούς ώστε να μετακινηθεί το όχημα. Η κατασκευή των πρώτων πατινιών σε σειρά (inline skates), έχει τις ρίζες της στη Σκανδιναβία και τη Βόρεια Ευρώπη, όπου το πατινάζ στον πάγο ήταν ένας εύκολος τρόπος για να ταξιδέψει κανείς σε μικρές αποστάσεις. Από τις αρχές του 17ου αιώνα, το πατινάζ στον πάγο ήταν μια δημοφιλής μέθοδος μεταφοράς για τους πρώτους Ολλανδούς που αποκαλούσαν τους εαυτούς τους “skeelers” και έκαναν πατινάζ στα παγωμένα κανάλια το χειμώνα. Χρησιμοποίησαν τελικά μια πρωτόγονη μορφή των πατινιών, συνδέοντας ξύλινα καρούλια σε μια πλατφόρμα για να μπορούν να κάνουν παρόμοια ταξίδια όταν έλιωναν οι πάγοι.

Τα πρώτα επισήμως τεκμηριωμένα πατίνια, στην πραγματικότητα εμφανίστηκαν στο Λονδίνο το 1760. Η εξέλιξή τους από τη μετακίνηση, σε ένα υποκατάστατο του πατινάζ στον πάγο επί σκηνής, στο πατινάζ αναψυχής, στο πατινάζ για γυμναστική και τελικά στο αγωνιστικό πατινάζ, ήταν στενά συνδεδεμένη με την ανάπτυξη της τεχνολογίας κατασκευής των πατινιών.

Οι πρώτοι scooter riders με **ηλεκτρικά πατίνια** εμφανίστηκαν πολλά, πολλά χρόνια πριν. Τόσα πολλά όπου οι φωτογραφίες τους είναι μόνο ασπρόμαυρες. Οι καταγραφές αναφέρουν ως πρώτη εμφάνιση των ηλεκτρικών δίτροχων οχημάτων (**ηλεκτρικών πατινιών**) το έτος 1895, όπου οι επίδοξοι εφευρέτες έστειλαν τα διπλώματα ευρεσιτεχνίας στους τότε κυβερνητικούς οργανισμούς. Πιστή στην ιδέα οι scooter inventors συνεχίζουν την πορεία τους με επόμενο σταθμό το 1915 όπου ο κατασκευαστής Autoped Long Island εισάγει τη ναυαρχίδα των προϊόντων, το Autoped που θα αφήσει ιστορία.

Ωστόσο, πρόκειται για μια βενζινοκίνητη μεταφορά. Παρόλα αυτά το προϊόν σηματοδότησε την ανάπτυξη και εμπορευματοποίηση οχημάτων μικρότερου πλαισίου. Ο σκελετός του μοιάζει με τα μοντέρνα ηλεκτρικά σκούτερ που κυκλοφορούν σήμερα και υπογραμμίζεται πως αυτό το μοντέλο, επανομαζόμενο Autoped, έγινε εξαιρετικά δημοφιλές στη Νέα Υόρκη και αυτό δεν μας εκπλήσσει, αφού οι κάτοικοι της πόλης αυτής έχουν δώσει συχνά το στίγμα του πρωτοπόρου αντικομφορμιστή στην ιστορία.

Έναν αιώνα μετά, τα ηλεκτρικά πατίνια εισβάλλουν στη ζωή μας, κρατώντας τη δίτροχη πατέντα και στοχεύοντας στην ευελιξία της μετακίνησης. Οι γραμμές έχουν γίνει ραφινάτες και τα πιο ελαφρά υλικά κατασκευής, καθιστούν το **ηλεκτρικό πατίνι** σε ένα απολαυστικά εύκολο, γρήγορο και ευέλικτο όχημα μικρών αποστάσεων.

Οι κατασκευαστές αφουγκράζονται τις αστικές ανάγκες μιας καθημερινότητας απαιτήσεων, τόσο όσον αφορά τους χρόνους μετακίνησης, την ευκολία χειρισμού και το σεβασμό για το περιβάλλον. Ένα αξιόλογο πατίνι του 2020 φορτίζει σε 2-3 ώρες με ελάχιστα χρήματα που δεν ξεπερνούν το 1 € για 1000 Km απόστασης, ενώ η κατασκευαστική αρτιότητά τους προσδίδει ανθεκτικότητα και δυναμική ταχύτητα που φτάνει έως και 35 Km/h.

https://drive.google.com/file/d/1n-b4zikyRgau4YbFuLTj_ANQWyrpUziJ/view

Κωνσταντίνος Αθανασόπουλος
Γιάννης Γκολέμης
Παναγιώτης Γκολέμης
Στάθης Κακούρος
Δημήτρης Κυπριάδης